

सीतानिमित्तं तद्विनाशनिमित्तं मयि मृते त्वयिचैकाकिन्ययोध्यांगते इत्यर्थः ॥ सकामा पूर्णमनोरथा ॥ ७ ॥ सौम्येन विनयेन ॥ ८ ॥ सवृत्ता सहृता यदि वृत्ता मृतेत्यर्थः ॥ ९ ॥ प्रहसिता प्रहसितमुखी ॥ १० ॥ प्रमत्तेऽनुचितकारिणि ॥ ११ ॥ १२ ॥ तवापि ज्ञातमद्वलवीर्यादिमतोपि ॥ १३ ॥ ममसदृशः ममस्वरेणसदृशः यस्मात्त्वमत्रागतस्तस्मात् सस्वरस्तया श्रुतइतिशंके ॥ १४ ॥ प्रतिकर्तुं मद्धतापकारस्य प्रत्युपकारं कर्तुं तदपेक्षाणां रक्षसामंतरमवकाशोदत्तः ॥ १५ ॥ १६ ॥ किंत्विदानीं करिष्यामी

सीतानिमित्तंसौमित्रे मृते मयि गते त्वयि ॥ क्वचित्सकामाकैकेयी सुखिता सा भविष्यति ॥ ७ ॥ सपुत्रराज्यांसिद्धार्थं मृतपुत्रातपस्विनी ॥ उपस्थास्यतिकौसल्या कच्चित्सौम्येन कैकेयी ॥ ८ ॥ यदि जीवति वैदेही गमिष्याम्याश्रमं पुनः ॥ सवृत्ता यदि वृत्ता सा प्राणांस्त्यक्ष्यामिलक्ष्मण ॥ ९ ॥ यदि मामाश्रमगतं वैदेही नाभिभाषते ॥ पुरः प्रहसिता सीता विनशिष्यामिलक्ष्मण ॥ १० ॥ ब्रूहिलक्ष्मणं वैदेही यदि जीवति वा न वा ॥ त्वयि प्रमत्ते रक्षोभिर्भक्षिता वा तपस्विनी ॥ ११ ॥ सुकुमारी च बाला च नित्यं चादुःखभागिनी ॥ मद्वियोगेन वैदेही व्यक्तं शोचति दुर्मनाः ॥ १२ ॥ सर्वथारक्षसातेन जिह्मेन सुदुरात्मना ॥ वदतालक्ष्मणे त्युच्चैस्तवापि जनितं भयं ॥ १३ ॥ श्रुतश्च मन्ये वैदेह्या सस्वरः सह शोमम ॥ त्रस्तया प्रेषितस्त्वं च द्रष्टुं मां शीघ्रमागतः ॥ १४ ॥ सर्वथानुकृतं कष्टं सीता मुत्सृज्यतावने ॥ प्रतिकर्तुं नृशंसानां रक्षसां दत्तमंतरं ॥ १५ ॥ दुःखिताः खरघातेन राक्षसाः पिशिता शनाः ॥ तैः सीतानिहता घोरेर्भविष्यति न संशयः ॥ १६ ॥ अहोस्मि व्यसने मग्नः सर्वथारिपुनाशन ॥ किंत्विदानीं करिष्यामि शंके प्राप्तव्यमीदृशं ॥ १७ ॥ इति सीतां वरारोहां चिंतयन्नेव राघवः ॥ आजगाम जनस्थानं त्वरया सहलक्ष्मणः ॥ १८ ॥ विगर्हमाणो नु जमार्तरूपं क्षुधाश्रमेणैव पिपासया च ॥ विनिश्चयं न श्रुत्वा मुखो विषण्णः प्रतिश्रयं प्राप्य समीक्ष्य शून्यं

पुनोत्तरं ॥ १९ ॥ तिष्ठन् वक्ष्यां दुःखं तावदंशं वक्ष्यामि नु भाष्यतामपुनोद

दिवक्ष्यमाणसर्गार्थसंग्रहः ॥ श्रमेण बहुदूरं घावनजेन श्रमाच्चैवेति यादि निश्चि

देशं शून्यं सीतया ॥ १९ ॥